സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

October 2026
Vol. 3 Issue 1

പാലൈ
PALAI പാലൈ
ISSN No: 3049-0316

സ്ത്രീയനുഭവങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയവും 'ഒത്തുതീർപ്പുക'ളിലെ പ്രമേയപരിസരവും

ഡോ. ശോഭിത ജോയ്

സംഗ്രഹം

ഒത്തുതീർപ്പുകൾ' എന്ന രചനയിലൂടെ, സാഹിത്യത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും സ്ത്രീശരീരം എങ്ങനെയാണ് 'പുരുഷനോട്ടത്തിന്' (Male Gaze) ഇരയാക്കപ്പെടുന്നതെന്നും, അത് പുരുഷന്റെ ആഹ്ലാദങ്ങൾക്കും അധികാര വിചാരങ്ങൾക്കും വേണ്ടി എങ്ങനെ സ്വന്തമാക്കപ്പെടുന്നു എന്നും അഷിത എന്ന എഴുത്തുകാരി അപഗ്രഥിക്കുന്നു. Traditional സാമൂഹിക ഘടനയോടും പുരുഷകേന്ദ്രീകൃത ചിന്തകളോടും വിധേയപ്പെടാൻ നിർബന്ധിതയാകുന്ന സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തെയും അതിലെ ഒത്തുതീർപ്പുകളെയും ഇവിടെ സർഗ്ഗാത്മകമായി വിചാരണ ചെയ്യുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: സ്ത്രീവാദം, സ്ത്രീപക്ഷ രാഷ്ട്രീയം, കലാപം, ഒത്തുതീർപ്പുകൾ, പുരുഷനോട്ടം, സ്ത്രീമനസ്സ്, സ്ത്രീശരീരവും അധികാരവും, സ്ത്രീ-പുരുഷ ബന്ധങ്ങൾ, സാമൂഹിക വിചാരം

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ ഇടം ഇന്നും സജീവമാണ്. സ്ത്രീവാദ രാഷ്ട്രീയ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ ഇടപെടലുകൾ രാഷ്ട്രീയ/സംസ്കാരിക / സാമൂഹിക ലിംഗാധികാരത്തെ തുറന്നുകാട്ടുന്നുമുണ്ട്. സ്ത്രീയുടെ രചനാപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭൗതികപരിസരം നേരിടേണ്ടിവരുന്ന സാമൂഹികമായ വിലക്കുകൾ, സാമൂഹികാധികാര ഘടനയോടുള്ള നിരന്തര സംഘർഷങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ നേരിട്ട്, എഴുത്തിന്റെ ഭ്രമികയെ വിശാലമാക്കിയ ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം, സരസ്വതിയമ്മ, മാധവിക്കുട്ടി, സാറാ ജോസഫ്, അഷിത എന്നിവർ ഉന്നയിച്ച സാമൂഹിക/സാംസ്കാരിക/ രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകളാണ് സ്ത്രീ എഴുത്തിന്റെ പരിപ്രേക്ഷ്യത്തിനു കാരണമായതും ലോകസാഹിത്യത്തിലെന്നപോലെ മലയാള സാഹിത്യത്തിലും സ്ത്രീയ്ക്ക് സ്വന്തമായ ഒരിടവും വ്യക്തിത്വവും സമാരോപിച്ചെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞതും.

സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ സമരങ്ങളുടെ കാലത്ത് യാഥാസ്ഥിതിക സാഹിത്യ ധാരണകളെയടക്കം പ്രകോപിപ്പിച്ച എഴുത്തുകാരികൾ വീടിനപ്പുറമുള്ള ലോകത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുകയും അവരുടെ രചനകളിൽ സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആകാംഷയും സ്വപ്നങ്ങളും ആദർശങ്ങളും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വന്തം സമുദായത്തിന്റെ പുരുഷാധികാരങ്ങൾക്കെതിരെ ലളിതാംബികാ അന്തർജ്ജനം നടത്തിയ സമരമാണ് സമൂഹത്തിന്റെ നേർക്കും തിരിഞ്ഞത്. ജാതിവ്യവസ്ഥക്ക് എതിരെയുള്ള സമരത്തിനകത്ത് സ്ത്രീവാദത്തിനനുകൂലമായ ഘടകങ്ങളും അവരുടെ കഥകളിൽ കാണാം. 'അഗ്നിസാക്ഷി'യുടെ ആത്മാവ്

* അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, നിർമ്മല കോളേജ് മൂവാറ്റുപുഴ. Mob: 9961553023
Email: sobhitha@nirmalacollege.ac.in

ആചാരപരമായി തിരസ്കരിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീസ്വത്വമാണ്. അതുവരെയുള്ള പുരുഷന്റെ സാഹിത്യലോകത്തിലെ സ്ത്രീ തീർത്തും വ്യത്യസ്തയായിരുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ അധികാര ഘടന(വർഗ്ഗ/ജാതി /ലിംഗ)യ്ക്കുള്ളിൽ സ്വത്വാവിഷ്കാരം നടത്തുകയും വ്യവസ്ഥാപിതമായ സാമൂഹിക മൂല്യബോധത്തെ നിഷ്കരുണം വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരികയും അങ്ങനെ സമൂഹവുമായി നിരന്തരം കലാപത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരികൾ ആണ് നമ്മുടേത്.

'ബോധപൂർവ്വമായാലും അബോധപൂർവ്വമായാലും സമരം ചെയ്തേ തീരൂ.അതുകൊണ്ട് ബോധപൂർവ്വമായ സമരം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാവും നല്ലത്.ജയിച്ചില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും തോൽവി പറ്റുമെന്ന് ഭയപ്പെടാതെ ജീവിക്കാൻ പറ്റുമെന്നാണ്' എഴുത്തിനോടുള്ള തന്റെ മനോഭാവത്തെ സരസ്വതിയമ്മ (ജീവിതം എന്റെ നോട്ടത്തിൽ) വ്യക്തമാക്കുന്നത്. സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ച് സ്നേഹം ഒരു മധുര പലഹാരമാണെന്നും ആ മധുര പലഹാരത്തിൽ മയക്കി നിങ്ങൾക്കവളെ എന്തും ചെയ്യാമെന്നും സരസ്വതിയമ്മ എഴുതിയപ്പോൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ തന്ത്രങ്ങൾക്കു നേരെയുള്ള ഒരു പരിഹാസമായിട്ടാണ് അത് മാറിയത്. അമ്മ- ഭാര്യ - മകൾ എന്ന ത്രിത്വത്തിലിട്ട് കറക്കുന്ന മൂല്യസങ്കല്പങ്ങളോടുള്ള സരസ്വതിയമ്മയുടെ പ്രതികരണം ശക്തമാണ്. അന്തർജ്ജനത്തിന്റെയും സരസ്വതിയമ്മയുടെയും രചനകളെ സാമുദായിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ സ്വീകാര്യമായിത്തീർന്ന ലിംഗ മാതൃകകളോടുള്ള വിമർശനാത്മക പ്രതികരണങ്ങളായി വായിക്കാൻ കഴിയും.

എഴുത്തുകാരി സ്വന്തം ശരീരത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള സാമൂഹിക നിർമിതമായ സദാചാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് സ്ത്രൈണാസ്തിത്വത്തെ സ്വയം കീറിമുറിച്ച് കണ്ടെത്തിയ അനുഭവങ്ങൾ സ്ത്രീലൈംഗികതയുടെമേൽ പുതപ്പിച്ച സമൂഹത്തിന്റെ ആവരണത്തെ വലിച്ചു കീറുകയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട സ്ത്രീശരീരത്തിന്റെ ചെറുത്തുനില്പും ലൈംഗികാധികാരത്തോടുള്ള കലാപവും സ്വാതന്ത്ര്യമോഹവും പ്രത്യക്ഷമായത്. സ്വാതന്ത്ര്യം, ലൈംഗികത, മരണഭയം, പ്രേമാന്വേഷണം എന്നിങ്ങനെ പലതും ഉൾച്ചേർന്ന് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ സർഗ്ഗാത്മക പ്രമേയത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും മേഖലയിൽ പുതിയ അനുഭവം നൽകി. ശരീരത്തിൽ നിന്നു തുടങ്ങി ആത്മാവിലെത്തിനിൽക്കുന്ന ഉറയൂരൽ കണ്ടെത്തിയ കാര്യങ്ങൾ സമൂഹത്തെ ഞെട്ടിച്ച പുതിയ അനുഭവപരിസരം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു സ്ത്രീയുടെ എഴുത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയമെന്തായിരിക്കണം എന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നാണ് സാറാ ജോസഫിന്റെ രചനകൾ ഉണ്ടായത്. ലിംഗപരമായ മേധാവിത്വത്തിന്റെ കീഴിൽ ശരീരത്തിനു മേലുള്ള സ്വയം നിർണ്ണയാവകാശം പോലും എടുത്തു കളയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പെണ്ണിന്റെ ലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഭയലേശമില്ലാതെ എഴുതുകയാണ് സാറാ ജോസഫ് ചെയ്തത്.

ശക്തമായ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾ മുന്നോട്ടുവച്ചവരല്ലെങ്കിലും രചനകളിലൂടെ സ്വന്തം പീഡിതാവസ്ഥയ്ക്ക് എതിരെ നിരന്തരം സംഘർഷം നേരിടുന്നവരും സർഗ്ഗാത്മതയ്ക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരുമായ നിരവധി എഴുത്തുകാരികളുണ്ട്. എഴുത്തിനു വേണ്ടി മരണം വരിച്ച രാജലക്ഷ്മിയടക്കം പി.വത്സല, അഷിത,ഗ്രേസി,മാനസി,ചന്ദ്രമതി, വി.എം.ഗിരിജ, സാവിത്രി രാജീവൻ, വിജയലക്ഷ്മി എന്നിവരും എഴുത്തിൽ പുതിയ ഭൂമിക സൃഷ്ടിച്ചെടുത്തവരും നിരന്തരം കലാപം സൃഷ്ടിക്കുന്നവരുമാണ്.

സ്ത്രീ മനസിന്റെ ബഹിർദിശകളിലേയ്ക്ക് പടർന്നു കയറുന്ന അനുഭവത്തിന്റെ തീവ്രതയും സ്നേഹത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ കബളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ-പുരുഷബന്ധത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെ തുറന്നു കാട്ടിയുമാണ് അഷിത എന്ന എഴുത്തുകാരിയുടെ കലാപം. സ്ത്രീവാദ സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും സാമൂഹിക വിചാരത്തിന്റെയും പൊതു പരിസരം അവയുടെ വിചാരമാതൃകകളുടെ അന്തരീക്ഷവും അഷിതയുടെ കഥകളിൽ കാണാം. സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തെ പുരുഷന്റെ നോട്ടത്തി (male gaze) നും ആഹ്ലാദങ്ങൾക്കും വിചാരങ്ങൾക്കും വേണ്ടി സ്വന്തമാക്കി വച്ച് സാഹിത്യ സംസ്കാരത്തിൽ പുതിയതരം ഒത്തുതീർപ്പുകൾക്കു വിധേയമാക്കുന്നവയാണ് ഒത്തുതീർപ്പുകൾ എന്ന കഥയിലെ സ്ത്രീയനുഭവങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയങ്ങളിലൂടെയുള്ള വിചാരം.

സാമൂഹിക സംഘർഷങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങളിലേയ്ക്ക് വ്യാപിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് അഷിതയുടെ ഒത്തുതീർപ്പുകൾ എന്ന ചെറുകഥ. പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയോ വായനയോ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യവഹാര ചതുരത്തിലേയ്ക്ക് തുറന്നിടുന്ന മനുഷ്യ ജാലകങ്ങളും ഭാഷാവ്യവഹാരങ്ങളും സാർവ്വലൗകികരണം അസാധ്യമാക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ളവയാണ്.

ISSN No: 3049-0316

വിശേഷ നിലയിലുള്ള പ്രശ്നപരിസരങ്ങളിലൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് അഷിത എന്ന കഥാകാരി വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. കഥകൾ ഓരോന്നും ആഖ്യാനത്തിന്റെ ഭിന്നമാതൃകകളും സ്ത്രീയനുഭവത്തിന്റെ ലോകവീക്ഷണത്തെയും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നവയുമാണ്. സ്ത്രീ ധർമ്മപരമായി വ്യവച്ഛേദിക്കപ്പെടുന്ന ഭാര്യപദം അതിൻറെ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നും മുഖം തിരിച്ചു നിൽക്കുന്നു. കുടുംബിനി ,അമ്മ തുടങ്ങിയ ധർമ്മങ്ങളിലൂടെ കടക്കുന്ന സ്ത്രീജീവിതവുമായി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് സ്വീകരിച്ച് ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്നു; വിധേയത്വത്തോടെ തലകുനിച്ചു നിൽക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ വിനീതഭാവത്തിൽ നിന്ന് സരളയും സ്ത്രീയുടെ രൗദ്രഭാവത്തിൽ നിന്നും കുപ്പമ്മയും മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഇവരുടെ അതിജീവനം കലാപം നിറഞ്ഞ ഭൂമിയിൽ ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നതായി അഷിത പറയുന്നു.

പ്രതിസന്ധിയുടെ നോവും സ്വപ്നവും തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ നിന്ന് തന്റെ ഇടത്തിൽ ഒരു വിള്ളൽ വീഴുന്നതായും ആ പരിസരത്തിൽ തനിക്ക് സ്വത്വബോധം നഷ്ടപ്പെടുന്നതായും സരളയുടെ അനുഭവത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടുന്നു. പൊതു ഇടത്തിന്റെ പാരതന്ത്ര്യവും ഫ്ലാറ്റ് ജീവിതം നൽകുന്ന ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ കണികകളും നൽകുന്നത് ഞെരുങ്ങിയ പ്രകൃതി മാത്രമാണ്. ഇതിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷപ്പെടലാണ് ചേരിയിലേക്ക് തുറക്കുന്ന തന്റെ കിടപ്പുമുറിയുടെ ജനൽ തുറന്നിട്ടുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത്.സങ്കടകരവും വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്നതുമായ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് അരക്ഷിതവും ആഹ്ലാദകരവും സ്വതന്ത്രവുമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ് സരളയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നത്.ആ കാഴ്ച അരോചകവും അസ്വാതന്ത്ര്യം നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. ഒരിക്കലും സ്വസ്ഥത നൽകാൻ ഇടം ലഭിക്കാത്ത കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ട് കണ്ണ പൊത്തേണ്ടിവരുന്നു . അവയുമായി ആ സ്ത്രീ ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തുന്നു. പിന്നീട് തന്റെ നിലപാടുകളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് സരള എന്ന സംസ്കാരസമ്പന്നയായ സ്ത്രീയുടെ ഗൂഢമായ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ തുറന്നുകാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. അയഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കുകയും അറപ്പും ആകർഷണവും തോന്നുന്ന പ്രകൃതിയുള്ളവളുമായ കുപ്പമ്മയോട് ഭർത്താവിന് താൽപര്യം ജനിക്കുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന ക്ഷോഭവും അതിനോട് കുപ്പമ്മയുടെ പ്രതികരണവുമായിട്ടാണ് അഷിതയുടെ ഒത്തുതീർപ്പുകൾ അവസാനിക്കുന്നത്

ഭർത്താവിന് അനുവദിച്ചുകിട്ടിയ പുതിയ ഫ്ലാറ്റിലെ ഏകാന്തതയും പിന്നാമ്പുറത്തെ കോളനിയുടെ ശബ്ദമുഖരിതവുമായ അന്തരീക്ഷവും ഫ്ലാറ്റ് ജീവിതങ്ങളുടെ പരിഷ്കൃത ജീവിതത്തിന്/മാന്യതയ്ക്ക് (പുറം കുപ്പായമണിഞ്ഞ) എതിരെ ഉയരുന്നവയാണ്. പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും അടയാളമായ നിശബ്തയ്ക്ക നേരെയാണ് അലോസരപ്പെടുത്തുന്ന - കുടിച്ച ലക്കുകെട്ടവന്റെയും അത് അനുഭവിക്കുന്നവന്റെയും - കരച്ചിലും പല്ലുകടിയും വിലാപങ്ങളും ശബ്ദമുഖരിതമായി ഉയരുന്നത്. എന്നാൽ തന്റെ മാന്യതയ്ക്ക നിരക്കാത്തതായ പുതിയ രക്ഷപെടലുകളാണ് കോളനിയിലേക്കുള്ള ജനലുകൾ തുറന്നിട്ടുകൊണ്ട് സരള നടത്തുന്നത്. ഈ കാഴ്ചയിൽ നിന്ന് സരള ഒരു സമൂഹത്തിനോടുള്ള അനുകമ്പയും ഒപ്പം തന്നെ കുപ്പമ്മയെ പുതിയ മാനം നൽകി ഒരു ജീവിതവ്യവസ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കുപ്പമ്മയെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും വ്യഭിചാരവ്യവസ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക് താണുപോയ ഒരു പ്രതീകാത്മക തലത്തിലൂടെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്. 'അഭ്യസ്തവിദ്യയും സംസ്കാര സമ്പന്നയുമായ ഒരു സ്ത്രീ അന്യസ്ത്രീകളിൽ തൽപ്പരനല്ലാത്ത ശാന്തശീലനും സത്വഭാവിയുമായ ഭർത്താവും അതിനാൽ താൻ മറ്റു സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തയാണ്.ഈ വ്യത്യസ്ത മധ്യവർഗ്ഗ / മാന്യത ജീവി സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഷാവ്യവസ്ഥയ്ക്കകത്ത് നടത്തുന്ന വാക്കുകളും പ്രതീകങ്ങളുമാണ്.

അരുതാത്തത് ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള ആനന്ദം ബാലിശമായ രസം അനുഭവിക്കുന്ന സരളയ്ക്ക് കുപ്പമ്മ നൽകുന്നത് തീഷ്ണവും സങ്കല്പരഹിതവുമായ പുരുഷത്വത്തെയാണ്. പുരുഷത്വത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന സ്ത്രീ എന്ന ഭാവവും കുപ്പമ്മയിൽ സരള ആരോപിക്കുന്നു.മധ്യവർഗ്ഗ ഫ്ലാറ്റുജീവിതത്തിന്റെ പുകയുന്ന ഏകാന്തതയും മറ്റു വ്യവസ്ഥിതികളോടുള്ള അരോചകമായ അസ്വാതന്ത്ര്യബോധവും പ്രകടമാക്കുന്ന സരള , കുപ്പമ്മയെന്ന അയഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കുന്ന അധ:കൃതയോടുള്ള മനോഭാവത്തെ വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ എന്ന ആർത്ഥിക തലത്തിന് ഒരു വൈകാരികഭാവം - അസൂയ - നിറഞ്ഞ തലത്തിന്റെ ഒത്തുതീർപ്പിലാണെത്തുന്നത്.

ശാന്തശീലനും സത്വഭാവിയുമായ ഭർത്താവ് ഉള്ളവളാണ് സരള. അദ്ദേഹം പരസ്ത്രീ തല്പരനല്ലതാനും. ഇതിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന സരളയ്ക്ക്, മറ്റു സ്ത്രീ സമൂഹത്തിന് കുപ്പമ്മയോടു തോന്നുന്ന ബാലിശമായ ഭയം ഇടയയ്ക്ക് സരളയിലും എത്തിച്ചേരുന്നുണ്ട്. തന്റെ നിലപാടുകളിൽ നിന്ന് മാറി ചിന്തിക്കേണ്ടി വരുമോ എന്ന പേടിയും

 ISSN No: 3049-0316

സരള എന്ന സ്ത്രീയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കുപ്പമ്മയുടെ നിലപാടുകൾ സരളയിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന രസമായി ഭവിക്കുന്നത്.

സാന്ദ്രമായ കറുപ്പിന്റെ വടിവൊത്ത തീഷ്ണമായ സൗന്ദര്യമുള്ള കുപ്പമ്മ കൂടെക്കൂടെ ഉയരുന്ന ജീവിതം പതയുന്ന ഉന്നതങ്ങളിൽ പൊട്ടിച്ചിതറുന്ന വിലാസ വശ്യമായ ചിരി, ദിവസവും സന്ധ്യയ്ക്ക് വാടിയ മുല്ലപ്പൂക്കൾ ചൂടി, ചുവന്ന റിബൺകെട്ടി, മുറുക്കിച്ചുവപ്പിച്ച്, കുപ്പിവളകൾ കിലുക്കി, കോൺക്രീറ്റ് കെട്ടിടങ്ങൾക്കും നിരകളായി നീണ്ട കുടിലുകൾക്കും ഇടയിൽ കുപ്പമ്മ കത്തി നിന്നു. 'ഉലയുന്ന ഉജ്ജ്വല തീജ്ജ്വാല പോലെ'എന്ന ചിന്താതലം സരള തന്റെ നേരെയും തന്നെപ്പോലുള്ളവരുടെയും നേരെയുള്ള മാന്യത നിറഞ്ഞ സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തിനു നേരെയുള്ള വെല്ലുവിളിയായിട്ടാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്.

അയഞ്ഞ ജീവിതം എന്ന് ആദ്യമെ പ്രയോഗിച്ച കുപ്പമ്മയുടെ ജീവിതം മാന്യപുരുഷമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു നേരെയുള്ള വെല്ലുവിളി തന്നെ. കുപ്പമ്മ ഉരുക്കിത്തീർക്കുന്നത് പുരുഷത്വത്തെയാണ്. കുപ്പമ്മയ്ക്ക് തന്റെ ജീവിതത്തിനോടുള്ള വൈകാരികമായ അടുപ്പവും വെറുപ്പും ഈ പുരുഷത്വ സ്വീകാരത്തിലൂടെ നടക്കുന്നുണ്ട്.

കഥയിൽ 'വിളറിയ സ്ത്രീ'എന്ന പ്രയോഗത്തിന് കുപ്പമ്മയുടെ നടപ്പുദോഷത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരുവളുടെ വിളറിയ മുഖം അത് കഥയിൽ ജീവൻ നിലനിർത്തുന്നത് തന്നെ. തന്റെ വേശ്യാപദവിയെ അംഗീകരിക്കാൻ - കുപ്പമ്മയെ അംഗീകരിക്കാൻ- ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ രീതി ഇവിടെ കാണാം. സരള കാണുന്നത് അരുതാത്തത് എന്തോ നോക്കിക്കാണുന്നതാണുതാനും. എന്നാൽ ഈ വിളറിയ സ്ത്രീയായി സരള തന്നെ മാറുന്നുമുണ്ട്. ക്രോധത്തിലൂടെ എനിക്കും തന്റെ ഭയത്തെ അംഗീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഇവിടെ സ്വയംപാളിച്ചയിൽ നിന്നു ജീവിതത്തിന്റെ പുറംപോക്കിലേയ്ക്ക് അന്വേഷിച്ചു പോകുന്ന പുരുഷ സമൂഹത്തിന്റെ ബാലിശമായ ചപലതയെ തന്റെ ഭയത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാക്കി മാറ്റുന്നു.

തന്റെ മാന്യതയ്ക്ക മറയായി നിർത്തിയിരുന്ന അന്യസ്ത്രീകളെ അന്വേഷിക്കാത്ത ഭർത്താവ് എന്ന അഭിമാനത്തിന്റെ തകർച്ചയാണ് പിന്നീട് കാണുന്നത്. സരളയുടെ ഭർത്താവ്, കളിക്കുന്ന കുപ്പമ്മയെ ഒളിഞ്ഞു നോക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ തനിക്കു നേരെയും തന്റെ നിലനിൽപ്പിനു നേരെയും കുപ്പമ്മ തിരിയുന്നു എന്ന ചിന്ത സരളയിൽ ഉടലെടുക്കുന്നു. രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന എന്തോ ഒന്ന് സരളയിൽ പിടഞ്ഞുണരുന്നു. ഇപ്പോഴാണ് സരളയും വിളറിയ സ്ത്രീയായി മാറുന്നത്. ഉറഞ്ഞുണർന്ന പ്രാകൃതമായ വികാരങ്ങൾ നിയന്ത്രണം വിട്ടോടിയപ്പോൾ സരളയും പ്രയോഗിച്ചത് കുപ്പമ്മ പ്രയോഗിക്കാറുള്ള ഒരുതരം വില കുറഞ്ഞ പദങ്ങളാണ്. ഈ പദങ്ങളിലൂടെ അവൾ പ്രകടിപ്പിച്ചത് അടക്കി നിർത്തിയ അഭിലാഷങ്ങൾക്കുള്ള ഫലം ഭർത്താവിൽ നിന്നും കിട്ടിയില്ല എന്നതാണ്. ഇത് തന്റെ മൂല്യബോധത്തിലുണ്ടായ ഒരു വിരുദ്ധ ചിന്തയുടെ പ്രതിഫലനമായി കാണാം. ഇവിടെ കുപ്പമ്മയും സരളയും പ്രയോഗിക്കുന്ന വില കുറഞ്ഞ പദങ്ങൾക്ക് മൂല്യക്കുറവല്ല ഉള്ളത്. എന്നാൽ ചുട്ടെരിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ചൂട് ഉണ്ടവയ്ക്ക്.ഇവിടെ പകരുന്ന ചൂട് കാല്പനികത നൽകിയ ഏകപത്നീവ്രതത്തിന്റേതാണ്. എന്നാൽ ഭർത്താവ് തന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ ഇടം വെറും ശൂന്യസ്ഥലമാക്കി മാറ്റിയപ്പോൾ അവിടെ ഭാര്യ / പരസ്ത്രീ ദ്വന്ദത്തിന് വിള്ളൽ വീണു. കാരണം കൗമാരക്കാരന്റെ ജിജ്ഞാസയോടെ പരസ്ത്രീയെ നോക്കിയപ്പോൾ അയാൾ തന്റെ ധാർമ്മിക ഇടത്തിൽ നിന്നും ഒളിച്ചോടുകയായിരുന്നു. ഭാര്യ സരളയുടെ കാഴ്ചയിൽ ബാലിശമായ രസമാണ് കുപ്പമ്മയെ കാണുന്നതിൽ നിന്നും അനുഭവിക്കുന്നത്. ഭർത്താവിന്റെ കാഴ്ചയാകട്ടെ ഒരു കൗമാരക്കാരന്റെ ജിജ്ഞാസയോടെയും . ഇവിടെ ഭാര്യയും ഭർത്താവും വിരുദ്ധ ദ്വന്ദ്വം അല്ലെന്നും രണ്ടു പേരിലും ബാലിശമായ ഒരംശം ഉണ്ടെന്നും അതിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് ഇതെന്നും തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. ജിജ്ഞാസുവായ ഭർത്താവിന്റെ നോട്ടത്തിൽ നിന്നും ഇനി ഒരിക്കലും തുറക്കരുത് എന്നു കരുതി സ്ത്രീസഹജമായ കോപത്തോടെ ജനൽപ്പാളികൾ വലിച്ചടക്കുമ്പോൾ അതുകണ്ട കുപ്പമ്മ സരളയെ നോക്കി നീട്ടിത്തുപ്പുന്നു. മുറുക്കിച്ചുവപ്പിച്ച ആ ഉജ്ജ്വലമായ ചിരിയിൽ നിന്നും കടുംപരിഹാസത്തിന്റെ തുള്ളികൾ തെറിച്ചുവീണ് തന്റെ ജനൽച്ചില്ലുകളിൽ നിരന്തരം കറകൾ വീണു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് സരള മനസിലാക്കുന്നു. ആ പരിഹാസം എത്തിച്ചേർന്നത് കോളനിയിൽ മാന്യ(മാന്യതയുണ്ടെന്ന് നടിക്കുന്നവർ) ന്മാരുടെനേരെയാണ്. ഒരിക്കൽ കുപ്പമ്മ ഒരു മാന്യസ്ത്രീയോടു പ്രതികരിച്ചതു പോലെ 'നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മഹാറാണിമാരുടെ കെട്ടിയവന്മാരാണ് സന്ധ്യമയങ്ങിയാൽ തന്റെ അടുക്കളയിലേയ്ക്ക് എഴുന്നൊള്ളുന്നത്. ആർക്കും അത്ര പറയാനൊന്നുമില്ല'. നിർത്താത്ത ചിരിയോടെയാണ് കുപ്പമ്മ തന്റെ പരിഹാസം സരളയോടും ആവർത്തിക്കുന്നത്.

ISSN No: 3049-0316

കൃപ്പമ്മയുടെ ചിരി മാലിന്യലേശമില്ലാത്തും ഒരുപാട് വികാരധ്വനികളെ പകരുന്നതുമാണ്. കൃപ്പമ്മയുടെ വശ്യത മാന്യതകളുടെ നേരെയുള്ള സൗന്ദര്യ പ്രശ്നമായി മാറുന്നു. അവളുടെ ലാവണ്യം തന്റെ അഴകളവുകളെ കീഴടക്കുമോ എന്ന പ്രാകൃതവികാരം സരളയെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം തന്റെ ഇടത്തിന്റെ നഷ്ടപ്പെടൽ കൂടി അവളറിയുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ തന്റെ അഭ്യസ്തത / അനഭ്യസ്തത - അപരിചിതത്വം / പരിചിതത്വം- അവൾക്കു നൽകുന്നത് വരവീണ കൃപ്പിഗ്ലാസു പോലുള്ള കുറെ ബന്ധങ്ങളാണ്. തന്റെ നിലയ്ക്കും വിലയ്ക്കും ചേർന്ന ബന്ധങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ അതിൽനിന്നും സരളയറിഞ്ഞത് പരിചിത ഇടങ്ങളിലെ അപരിചിതത്വം തന്നെയാണ്.

മധ്യവർഗ്ഗ മേലാളവിഭാഗം താമസിക്കുന്നിടത്തുള്ള ഉപരിപ്ലവ കാഴ്ചകളെ പൊതുജീവിതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ / സാമ്പത്തിക / സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിന്റെ വിവിധ ഏടുകളായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതും തെരുവിന്റെ ഇടത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന നഗരവത്കരണത്തിന്റെ പരിണിതികളും വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ പട്ടിണി എന്ന പറുദീസ ലളിതമായി കാണാനും കാണിക്കാനുമാണ് കൃപ്പമ്മ ശ്രമിക്കുന്നത്

സരളയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാത്ത കൃപ്പമ്മ തന്റെ സാഹചര്യത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു കൊണ്ട് കാലത്തെ നേരിടുമ്പോൾ വേദനിപ്പിക്കാതെ വേദനിപ്പിക്കുകയും തിരിച്ചറിവിലൂടെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയും പുരുഷത്വം ആരോപിക്കുന്നതിലൂടെ സ്ത്രീ എന്ന തന്റേട പ്രകൃതിയെ തനതായി ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേസമയംതന്നെ അഗ്നിയായി വർഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നഷ്ട വിശ്വാസത്തിന്റെ ചിന്താരൂപത്തിലേയ്ക്ക് സരള എത്തിച്ചേരുകയും അതുമായി ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. അഷിത .2015. അഷിതയുടെ കഥകൾ .കോഴിക്കോട്. മാതൃഭൂമി ബുക്സ് .
2. ജോഷി വർഗ്ഗീസ്, ജോജി മാടപ്പാട്ട് (എഡി) 2012. മലയാളത്തിലെ കഥാകാരികൾ. കോട്ടയം.സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം.
3. ബഷീർ എം. എം 2002. മലയാള ചെറുകഥാസാഹിത്യ ചരിത്രം ഭാഗം ഒന്ന് - 1881-1950 തൃശ്ശൂർ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി
4. —------ 2008. മലയാളചെറുകഥാ സാഹിത്യ ചരിത്രം ഭാഗം രണ്ട് . 1950. 2007 തൃശ്ശൂർ. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി.
5. രവികുമാർ കെ.എസ്. (1999)2009. ചെറുകഥ വാക്കും വഴിയും . കോട്ടയം . .സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം.
6. —--— 2012. കഥയും ഭാവുകത്വ പരിണാമവും. കോട്ടയം . സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം.